

אוצרות הרמיק

מתורתו והנהגותיו של
כבוד האדמו"ר בנש"ק ראב"ד מרוקו
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פרשת ויקרא

לע"נ הצדיק הטהור מו"ד ועט"ד
רבנו משה אהרון פינטו זצ"ל זיע"א
לרפואת כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף בן זהרי פינטו שליט"א

פרשת ויקרא

כניסה	יציאה	ר"ת
17:32	18:24	ת"א : 19:07
17:35	18:26	י"ם : 19:10
17:34	18:25	ב"ש : 19:09
17:33	18:25	חיפה : 19:08

תורת הרי"ף פרשת ויקרא

"וְכָל קָרְבָן מִנְחָתְךָ בְּמִלְחָ תְּמַלֵּחַ וְלֹא תִשְׁבֵּית מְלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתְךָ עַל כָּל קָרְבְּנֶךָ תִּקְרִיב מְלַח"
האדם צריך לשמוח ביסורים שבאים עליו כי הם ממתקים את הרע והדין ממנו

רבותינו הקדושים אומרים לנו (ברכות ה'). נאמר ברית במלח ונאמר ברית ביסורים, מה הברית האמורה במלח מכי- שירה את הבשר וממתקת את הבשר, כך היסורים מכשירים וממתקים את המצב ואת ההתמודדות הקשות שאדם עובר.

הרבה פעמים בחיים, האדם עובר נסיונות ויסורים קשים, ובתוך הנסיונות והיסורים שהאדם עובר, האדם מתלונן למה הקב"ה מנסה אותו ומעביר אותו דברים קשים, דברים שנראים לא נוחים ולא טובים.

אבל האדם צריך לדעת שאל לו לחשוב ולהרגיש כך, אלא האדם צריך לדעת שהיסורים ממתקים את כל הדברים הקשים. כל היסורים שבאים לאדם הם לטובה והם ממתקים מעליו דברים שבאמת קשה לעמוד בהם ואי אפשר להתמודד איתם.

וכך מסופר על רבנו החיד"א שהיה גאון ישראל והיה קודש קודשים, שהיה בא אליו אדם שהיה מתלונן כל הזמן על יסורים קשים שיש לו, החיד"א הושיב אותו בבית מדרש שלו ונפלה על אותו אדם תרדמה. מתי שאותו אדם נרדם, הוא חלם שרואה את בית דין של מעלה ושם יש מלאכים רעים שמראים את כל העוונות שהוא עשה ויש כנגדם מלאכים טובים שמראים את כל הדברים הטובים שהוא עשה.

הדברים הטובים שאותו אדם עשה אומר רבנו החיד"א, היה להם משקל קל ודק, הדברים הרעים שהוא עשה היו במשקל כבד מאוד. שמו את שניהם במאזניים ובוודאי שהדברים הרעים היו כבדים מהדברים הטובים שהוא עשה. אותו אדם היה בצער גדול ובעוגמת נפש גדולה והוא ראה כבר איך הדין הולך איתו לרעה והוא ילך לגיהנום.

פתאום נכנסו כל היסורים שאותו אדם עבר בחיים ואת היסורים שמו במאזנים במקום של הדברים הטובים ולאט לאט הכף יורדת ומורידה את כובד העוונות שנמצאים בכף המאזניים השניה, אבל היו חסרים עוד קצת יסורים כדי למתק מעליו את הכל.

אותו אדם התחיל לבכות בחלום ולצעוק למה לא היו לי עוד יסורים? למה לא היו לי עוד בעיות?

אדם צריך לדעת העולם הזה הוא עולם חולף, עולם עובר ומתי שהאדם עובר יסורים הם ממתקים את הדין והרע של האדם. האדם צריך לשמוח ביסורים שבאים עליו וגורמים להוריד את כל הרע ממנו.

העלון מוקדש לע"ג הצדיק הטהור מו"ר ועט"ר

רבנו משה אהרון פינטו זצ"ל זיע"א

לרפואת כבוד האדמו"ר

רבנו יאשיהו יוסף בן זהרי פינטו שליט"א

להצלחת התורמים היקרים

להצלחת הילדים יאשיהו יוסף יואל ומאיר אהרון בנימין הי"ו

לרפואת רותם גואטה בן רבקה הי"ו ניסים ונפלאות

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת מו"ר

ועטרת ראשנו מרא דאתרא

רבי חיים שמעון פינטו שליט"א

משולחן השבת של כבוד האדמו"ר

סעודה ראשונה - לימוד אור החיים הקדוש
קבלנו על עצמנו בקהילת קודש שובה ישראל בכל
ליל שבת ללמוד בספר הקדוש "אור החיים" ובכח
קדושה זו יושפע שפע מרובה על הכלל ועל הפרט
ורבנו האור החיים יהיה מליץ יושר בעדנו ובעד
כלל עם ישראל.

שואל אור החיים הקדוש "ויקרא" למה לא הוזכר שמו של ה' בקריאה זאת היה נכון לומר ויקרא ה'
אל משה ולמה לא כך נכתב ולמרות שאחרי זה הוזכר שם ה' שנאמר וידבר ה' עדין למה בהתחלה לא הזכירה
התורה את שם ה'.

ויש לבאר שרצה הפסוק להראות לנו איזה כח עצום יש לקב"ה שיש לומר שה' קרא בקול גדול שלכאורה
כולם היו צריכים לשמוע אותו וחדשה התורה וכתבה רק אל משה דהיינו למרות כל העוצמה שייש בקול
של בורא עולם עדיין היחידי ששמע את הקריאה הזאת זה משה והגם שלכאורה ממקום הקריאה של ה' היו
כאלה שהיו לפני משה שהיו צריכים לשמוע כאדם הקורא לחבירו ויש משהו בין שניהם, זה שבין שניהם
שומע קודם. אך עדין עם קראיתו של בורא עולם זה לא היה ככה שזה היה בדרך נס שאף אחד לא שמע את
ה' חוץ ממשה.

יהי רצון שנזכה לשמוע קולו של ה' ולעשות רצונו תמיד שבת שלום.

סעודה שנייה - פלא יועץ
ונהגנו ללמוד לפני סעודת שבת מהספר "פלא יועץ"
לרבנו אליעזר פאפו זצוקל אשר הבטיח ממי שאקבל
טובה, אם אוכה לחזות בנועם ה' וכו' אשתדל להחזיר
לו טובה", ומי לא ירצה מליץ יושר כבעל הפלא יועץ

"ישרות"

ראוי לאדם שלא להעמיד דבריו על דין תורה, שאז גם הקדוש ברוך הוא דן אותם על פי מידותם לפי הדין
הגמור, ונמצאו חייבים. ובודאי שהנוטל ממון מחברו על פי הדין שלא על פי היושר עתיד ליתן את הדין וחיב
בדיני שמים. כגון הנותן פקדון לחברו ונגנב או נאבד ממנו, שאף אם הדין מחיבו לשלם אינו מן הישר שישלם
לו רעה על החסד שעשה על לא חמס בכפיו, וכהנה רבות. אבל יצר סמוך אוהו שמורת עינים, ואין אדם רואה
חובה לעצמו ודרך איש ישר בעיניו. וראוי למי שרוצה לעשות הטוב והישר שימלך בתלמיד חכם, ואם אין
שם מי שימלך עמו ימלך בקונו, ויחשב כאלו היה להפך שחברו היה תובע ממנו, האם היה טוב וישר בעיניו.
ואדם ניכר בכיסו שלא יתן עיניו בממון, כי עשר הבא שלא בישר יהיה לחוסר. וראוי להעמיד בכל עיר אנשים
סוחרים דעתנים שיעמדו לימין המורה צדק, ועל ידם יגמר הדין על פי הפשר על פי הישר, וקרוב לדין לפנים
משורת הדין, ואז גם ה' ייתן הטוב לפנים משורת הדין.

"שונה הלכות"
מסידורו של האדמו"ר

-לאחר שטבל או רחץ עצמו לכבוד שבת, מיד ילבש בגדי שבת ולא לפני כן ולא ילבשם בימי חול או בזמן
חולי משום שבגדי שבת פועלים הארה בנפש כשם שמצות צדקה אינה מסתלקת מן הפנים כל השבוע
"וצדקתו עומדת לעד".

-יקפיד ללבוש בגדים נאים בשבת קודש, מצאנו במכילתא (יתרו כח, ו) ובתורת הכהנים "זכור את יום השבת
לקדשו" במה אתה מקדשו? במאכל, ובמשתה, ובכסות נקיה. ומובא בגמרא (שבת קמז). "עולא איקלע לפי
מבדיתא, חזיא רבנן דקא מנפצי גלימיהו (ראה את חכמים מנקים את בגדיהם)", כיון שלא היה להם להחליף,
ניקו בגדי החול שיהיו נקיים לשבת.

מלך, ולברך ברכת האילנות שמעלתה רמה ומתקנת ומי
עלה ניצוצות רבים, וגואלת ופודה ומעלה מדרגה לדרגה
נשמות המעוברות בעצי השדה.

יב- מנהג קהילתינו הקדושה בשבת הגדול מפטירים
"וְעָרְבָה לַיהוָה מִנַּחֲת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם" בין חל בו ערב פסח
ובין חל ביום אחר, מפני שהפטרה זו מענינו של יום.

יג- ונהגו שתלמיד חכם יעלה להפטרה זו, דהנה ידועים
דברי היעב"ץ המובאים ב"סדור היעב"ץ" שהפטרת
"וערבה" שייכת לשבת הגדול שבכל שנה ושנה, משום
שבפסח העולם נידון על התבואה, כדאיתא (ראש השנה
טז) ואמרינן (שבת לב) בעון ביטול תרומות ומעשרות
השמיים נעצרים מלהוריד טל ומטר, ויש יוקר בעולם
ובני אדם רצים אחר פרנסתם ואין מגיעים. ואם נותנים
התרומות ומעשרות מתברכים, שנאמר: "הביאו את כל
המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי ובחונני נא בזאת
אמר יהוה צבאות, אם לא אפתח לכם את ארבות השמים
והריקתי לכם ברכה עד בלי די"

המשך הנהגות והלכות להג הפסח:

והפסוקים האלו שהם בהפטרה זו, הם מענינו של הפסח
תמיד, ולכן מפטרים בה לפני הפסח, להזהיר את העם
על המעשרות קודם גמר דין התבואה, שלא תלקה בעון
מניעת המעשרות. ואם נותנים, מתברכים ע"כ.

ח- מראש חודש ניסן אחרי תפילת שחרית, נהגו אבותינו
ורבותינו זצוק"ל לקרוא פרשת הנשיאים של אותו היום
בציבור. (ומובא בשל"ה הקדוש דף קמ' עב' דמנהג טוב
לקרות בכל יום ויום פרשת הנשיא של זה היום, כי כל
נשיא ונשיא היה לו סודות גדולים אשר המשיכו שפע
הרוחניות, כל אחד לשבטו כל ימי עולם. ובקריאת הפרשה
הוא מעורר קדושת היום. וביום י"ג בניסן קוראים פרשת
"בהעלותך" עד "כן עשה את המנורה" והוא כנגד שבט
לוי"

וכאשר עולה להפטרה, יכון בדעתו להיות צינור משפיע
שפע ברכה והצלחה לכל בני הקהילה באהבה ואחוה.

יד- ערב ראש חודש ניסן מנהג טוב ללכת לבת החיים.

טו- קמחא דפסחא, מנהג כל ישראל ליתן חיטים או קמח
לעניים לצורך המצות.

טז- ענין קמחא דפסחא חשוב ובעל משמעות רבה ביותר,
וישתדל שלא יהיה ממעשר כספים אלא חובה לשעצמה
לעזור לעניי העיר.

יז- צריכים לתת לכל נזקק את כל הוצאות החג, "וְהָיָה
מִחֲנִיף קְדוֹשׁ" וח"ו שלא ימצא במחנינו אדם שחסר לו
משהו כל ימי החג.

יח- מצות נתינת קמחא דפסחא היא כל אדם על פי
היכולת שלו. ואי אפשר למדוד את הנתינה, אלא "אִישׁ
כַּמְתֵּנֶת יָדוֹ כְּבִרְכַת יְהוָה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ" ועל האדם
לדעת שברכה עצומה לו ולזרעו נמצאת בכח מצות קמחא
דפסחא.

יט- כל מי שגר בעיר י"ב חודש צריך להשתתף בקמחא
דפסחא (עיין במרן ה"בית יוסף" ב"יד סי רנו סה" ועיין
ב"באר היטב" סקז וכן באחרונים, ואם אדם הגיע לעיר
על מנת להשתקע שם, חייב ביום הראשון שגר להשתתף
בקמחא דפסחא. (שערי תשובה סקא" וכך גם החובה של
גבאי הצדקה, לתת לעני שגר בעיר י"ב חודש או אם בא
על מנת להשתקע מהרגע הראשון מחויבים לתת לעני.

ט- בסיום תפילת שחרית, נוהגים להוציא הספר תורה
ולקרוא את פרשת הנשיאים בספר התורה ובלי ברכה.
(ולא יחשוש, שאין זה כבוד הספר תורה להוציאו, דהנה
רבנו יואל ב"דברי יואל" פוסק שבתוך בית המדרש אין
שום זילותא בהוצאת ספר תורה, משום שזה כבודו וזה
מקומו בבית המדרש"

י- אין מבקרים בבית החיים כל חודש ניסן, אבל ללכת
לקברי צדיקים בגדר של להתפלל, כן נהגנו ללכת. (מרן
ה"בית יוסף" ביורה דעה, סימן שמד', מביא בשם ה"כ"ל
בו" סימן קיב', שנהגו בנרבונא שביום שביעי בצאתו מבית
הכנסת, הולך האבל לבית הקברות. ואם חל יום שביעי
בראש חודש, אינו הולך לבית הקברות. ומובא בפוסקים
שהחשש שיבא לידי בכי, וכאשר האדם הולך לבית הק-
ברות בשבעה ובשלושים מגיע לבכי בראש חודש ושאר
מועדים.

והנה מצאנו ברבנו ה"בן איש חי" פ' וישב הלכות חנוכה
אות כב' שכתב, דאין הולכים בימי החנוכה לבית הקברות
ביום יארצייט. ומי שיש לו יארצייט בתוך ימי חנוכה, ילך
קודם חנוכה. אבל הולכין להשתטח על קברי צדיקים,
ושכן המנהג בבגדד שהולכין על מצבת יהושוע כהן גדול
בערב ראש חודש שבתוך ימי חנוכה ע"כ"

יא- היוצא בימי חודש ניסן ורואה אילנות המוציאים
פרחים, מברך בשם ומלכות "ברוך שלא חיסר בעולמו
כלום וכו'" וזה אם חושש שיהיה לו תקלה ואונס. אבל אם
יודע בבירור שנמצא בחול המועד בביתו, זכות גדולה ביום
ראשון של חול המועד לצאת כל העדה ברוב עם הדרת

כ-נשתדל בקהילת קודש "שוכה ישראל" למלא את כל צרכי כל בני הקהילה, האברכים וכל מי שנוקק. וכל עני שפושט יד, לתת לו לפחות את סעודת החג הראשון ולבני הקהילה, למלא את כל צרכיהם.

כא- מנהגו שכל חודש ניסן אין אומרים תחנון. (שוע סעי ב')

כ"ב- אין מתענים בכל חודש ניסן.

כג- וכן בחודש ניסן לא לבשנו שק.

כד- חיוב בדיקה וביטול, חייב כל אדם לבער חמץ הנמצא בביתו וברשותו, ואפילו לא ישתמש בביתו בפסח. ועל כן תקנו חכמינו זצוק"ל, לבדוק כל מקום שיש לחוש שהגיע שם חמץ באמצע השנה, וחייב בבדיקה אפילו ליכא שם רק פירורים קטנים שאינם ראויים לאכילה. וחזן מחיוב בדיקת חמץ, תיקנו חכמינו זצוק"ל לבטל החמץ ולהפקירו וגם להשביתו מרשותו.

כה- ופוטר את בני הבית בבדיקת בעל הבית.

כו- ואם בעל הבית לא נמצא בביתו, צריכים בני הבית לבדוק בשבילו, אפילו לא ציוום בפירוש.

כז- ואישה הגרה לבדה, כגון: אלמנה או גרושה חייבת בבדיקת חמץ כמו האנשים, ואם יכולים ימנו שליח בבדיקת חמץ. וכמו כן חייבת לבטל את החמץ וגם חייבת לשרוף את החמץ, ומותר למנות שליח על זה ואחרי כן תבטל היא את החמץ.

כח- ואפילו אם המקום לא קנוי לו, אלא שיש לו רשות להשתמש שם כגון שכר בית.

כט- וכן השוכר בית מחבירו, אפילו אין בדעתו להכנס שם עד אחרי הפסח, חייב לבדוק קודם הפסח. כמו כן בשאר כל מקומות השייכים לאדם, אם לא שמכרם לנכרי.

ל- ידע האדם דאיסור "כל יראה" ו"בל ימצא" הוא שלא ישאיר חמץ תחת בעלותו. ונוסף לזה יש עוד מצוה "תשביתו", שצריך להשבית החמץ בערב פסח לשורפו ולבערו מן העולם או לפוררו ולזרוקו לרוח או לים. ואם אינו משביתו מן העולם, אף על פי שמוציאו מרשותו ומניחו ברשות הרבים במקום הפקר או שפסלו מאכילת כלב או זרקו לים ושוב אינו עובר על "כל יראה" ו"בל ימצא", אפילו הכי לא קיים עדין מצות תשביתו, שצריך לבערו מן העולם דוקא. וחייב זה הוא דוקא בערב פסח משש שעות והלאה, אבל קודם לכן סגי כמה שמוציאו מרשותו, ואין צריך להשביתו מן העולם.

לא- צריך לנקות בכל החורים ובכל הסדקים, ומקום שחור שש שנפל בו פירורים, ישפוך הרבה מים או סבון במקום שאין היד מגעת. ואם זה מקום שאפשר לאטום על ידי סיד או דבר אחר, אחרי שעשה כל שבידו, יאטום המקום.

לב- בכל השלושים יום הללו מימי הפורים, ישתדלו הרבנים בכל הקהילות הקדושות לדבר בעניני החג, וכן להרבות בהלכות ובהנהגות הקדושות.

לג- ביום י"ג בניסן קוראים בסיום תפילת שחרית פרשת "בהעלותך" עד "כן עשה את המנורה", והוא כנגד שבט לוי. וגם פה נהגנו בפרשת הנשיאים לקרוא בלא ברכה מספר תורה. (ואף שיש דעות שחוששים לאסור לקרוא בספר תורה בלא ברכה, אך אבותי הקדושים היו קוראים שנים מקרא ואחד תרגום ביום שישי מהספר תורה בלי ברכה. וכן בפרשת "זכור" כשמור זקני זצוק"ל חלה, קראו לו פרשת "זכור" בלי ברכה)

לד- טוב ללמוד ב-יב' ימים מראש חודש ניסן מסכת הוריות, שיש בה יב' דפים. ובכל יום מסיימים דף.

לה- ידוע שחסידים ואנשי מעשה, היו מקפידים שלא להתחיל דבר חדש ביום שני ורביעי בימות השבוע. אבל בימי חודש ניסן לא חששו, והתחילו דבר חדש גם בשני ורביעי.

לו- אור לארבע עשר בניסן בודקים את החמץ לאור הנר, בחורין ובסדקים. ולא סמכינן אביטול והפקר, אלא צריך לחפש אחר החמץ במחבואות ובחורין ובסדקין, כדי להוציאו ולבערו מרשותו קודם זמן האיסור. ובודקין בכל המקומות שמשתמשים בהם לפרקים.

לז- ולא רק במקום שדרך להכניס לשם חמץ, אלא אפילו במקום שאין דרך להכניס שם חמץ, רק משתמשין שם, צריך בדיקה. דחישין שמא הכניס שם חמץ ולא אדעתיה (ועין בטור ובמשנה ברורה קסד וכן בכף החיים סקי')

לח- זמן בדיקת חמץ הוא בלילה, בשעה שבני אדם מצוים בביתם, ואור הנר יפה לבדיקה.

לט- הנה מנהג אבותי ורבתי שאם האדם אנוס ולא מתפ' לל במנין, יבדוק מיד בתחילת הלילה לפני תפילת ערבית. ואם מתפלל במנין, מיד לאחר תפילת ערבית במנין יבדוק את החמץ.

לט- הנה מנהג אבותי ורבתי שאם האדם אנוס ולא מתפ' לל במנין, יבדוק מיד בתחילת הלילה לפני תפילת ערבית. ואם מתפלל במנין, מיד לאחר תפילת ערבית במנין יבדוק את החמץ.

מ- אם אנוס הוא, יכול לבדוק כל הלילה. ואם עבר כל הלילה ולא בדק, יבדוק ביום יד'.

מא- זמן בדיקת חמץ הוא על פי דעת רבנו ה"בן איש חי" זצוק"ל (פ' צו') בתחילת ליל יד' בודקים את החמץ לאור הנר אחר צאת הכוכבים תכף ומיד. ודעת הרבה אחרונים דמנהג מיד בתחילת הלילה, כשיש עדין קצת מאור היום. (עיין באליה רבה סקה חק יעקב סקא')

ויאל משה

דבר תורה מפי בנש"ק הגה"צ
ר' יואל משה רפאל פינטו שליט"א

מתוך הספר "ויאל משה" פירוש על ספר דברים

(וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעַבְךָ וַיֵּאֱכַלְךָ אֶת הַמֶּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדָעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֶנֶךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצֵא פִי ה' יַחֲיֶה הָאָדָם) (ח"ג).

חיות הנשמה איננה מהמאכל הגשמי - אלא מדיבור ה' הגנוז בו

בפסוק זה שבצוואת משה אל בני ישראל, הודיע משה לישראל, כי בארבעים שנות הליכתם במדבר, ייסר אותם ה' ביסורי רעב שנחסרו מהם מזונותיהם, וגם האכלים ה' את המן והשביעים על ידו. ונחלקו מפרשי התורה, מהו הרעב בו ייסר ה' את ישראל במדבר, וגם באיזו תקופה היה אותו רעב, שהרי בכל ארבעים שנות הליכתם במדבר לא פסק המן מלרדת אפילו יום אחד, וגם בימים שכעס ה' על ישראל מחמת מעשיהם הרעים, המשיך ה' בטובו ובחסדו להמטיר להם לחם מן השמים, ואם כן על איזה תקופה נאמר (וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעַבְךָ).

ומרבית המפרשים פירשו, שהרעב האמור כאן הוא הרעב שהיה לבני ישראל מיד כשיצאו ממצרים קודם שהתחיל ה' להוריד להם את המן, שבחודש השני לצאת בני ישראל מארץ מצרים נקבצו כל ישראל אל משה ואהרן, והתרעמו בפניהם על אשר הוציאו אותם מעבודת מצרים אל החירות, אולם כעת הם נמצאים במדבר ללא מזון וימותו ברעב, ומוטב להם לחיות חיי עבדות במצרים מאשר שינפחו את נשמותיהם ברעב במדבר. ואז אמר ה' אל משה, כי מעתה ואילך ירד מאכלם של בני ישראל מן השמים ולא ירעבו עוד, ועל אותם ימים בהם היו ישראל במדבר קודם שירד להם המן, פירשו המפרשים את הרעב האמור כאן - (וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעַבְךָ).

אולם רבינו בחיי פירש, כי הרעב שהזכיר כאן משה, איננו הרעב שהיה אחרי צאתם ממצרים קודם שהתחיל המן לרדת, אלא כוונת משה היא, שבכל יום מארבעים השנים בהם היו בני ישראל במדבר, הם התענוגו וסבלו רעב, וזאת משום שחסרו מהם מזון גשמי, וכל מזונם היה רוחני בלבד, שהרי המן היה (לחם שמים) וכולו רוחני ולא היה בו שום גשמיות, ובאותן ארבעים שנה, הקבה הרעבי את בני ישראל, שלא אכלו ממזונות גשמיים כשאר בני העולם, אלא אכלו לחם שמלאכי השרת אוכלים אותו שכולו רוחני. וכך הובא בספר (כתר שם טוב) (סי' קצד) בשם רבינו ה'בעל שם טוב' הקדוש, לבאר פסוק זה שאמר משה רבינו אל ישראל שהרעבי אותם ה' והוריד להם את המן למען ידעו כי לא יחיה האדם על הלחם אלא רק על מוצא פי ה', ופירש זאת על פי מה שהעלה רבינו האר"י הקדוש ב'ליקוטי תורה' לחקור מהיכן נזונת הנשמה, כי כפי הנראה לעין מוכח, שגם הנשמה האלוקית שבאדם נזונת מהמאכל הגשמי שמביא האדם אל קרבו, שהרי אם לא יאכל האדם מספר ימים, מות ברעב, והמיתה היא ניתוק הנשמה מהגוף מחמת שלא היה לה חיות בעודה בגוף, ומוכח שמן המאכלים שאוכל האדם נזונת נשמתו, וכיצד יתכן שדבר גשמי כמאכל שאוכלים אותו גם גויי הארצות, יזין ויכלכל את הנשמה האלוקית שבאדם.

חיות הנשמה מן המאכל - מכוה הברכה שמברך

וביאר רבינו האר"י הקדוש, כי הנה אמרו חז"ל בפרקי אבות (פ"ה מ"א): (בעשרה מאמרות נברא העולם), ומכוח אותם עשרה מאמרות נבראו כל הדברים הנמצאים בעולם, וגם הדברים שנוולו וצמחו שנים רבות אחרי ששת ימי בראשית, גם הם נבראים מכוח אותם מאמרים שנאמרו בבריאת העולם. ולדוגמה, כל פרי וירק שצומח בעולם בכל ששת אלפי שנה, כוח צמיחתו הוא ממאמר ה' שאמר בששת ימי בראשית: (תִּדְרֹשׁ הָאָרֶץ דְּרֹשׁ עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֵשֶׂה פְּרִי) (בראשית א', י"א), ואותה אמרת ה' גנוזה בתוך כל דבר מאכל.

וכאשר נוטל האדם דבר מאכל בידו ומברך עליו, ומזכיר על המאכל את שם השם הגדול הגיבור והנורא ואומר: (ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם), בכך הוא מעורר את הניצוץ הקדוש שבתוך המאכל, ומעורר בברכתו את אמירת ה' הגנוזה בתוכו שמכוחה נברא. וכאשר הוא אוכל את דבר המאכל ומביאו אל קרבו, הגוף נזון מהחלק הגשמי שבמאכל, ואילו הנשמה האלוקית שבאדם, נזונת מהחיות האלוקית שבמאכל שנתעורר מכוח הברכה שבידו עליו קודם האכלה שהיא עוררה את אמרת ה' שהיתה גנוזה בו. ועל פי זה מובן היטב, כיצד הנשמה שהיא חלק אלו-ה ממעל נזונת ממאכל, שבוודאי אינה נזונת מהחלק הגשמי שבו, אלא מאמרת ה' הגנוזה בו מששת ימי בראשית.

ועל פי זה פירש ה'בעל שם טוב' הקדוש (זיע) את הפסוק האמור כאן (וַיַּעֲנֶה וַיִּרְעַבְךָ), כי המן שירד מן השמים היה כולו רוחני, ולא היה בו חלק גשמי כלל, והנה ההדיסות שבישראל לא היה להם כל תענוג ממנו, כי מחמת רשעותם לא יכלו לעורר את אמרת ה' שהיא בלבד נמצאת במן, ונמצא שהם לא נהנו מהמן לא הנאה רוחנית, ולא הנאה גשמית, ובה נודע כי (לא על הלחם לבדו יחיה האדם), כלומר נשמת (האדם) איננה חיה על חלק (הלחם) שהוא החלק הגשמי שבמאכל, אלא (על מוצא פי ה'), על אמרת ה' שנאמרה בששת ימי בראשית וגנוזה בכל דבר בבריאה, ועל אותו (מוצא פי ה') חיה הנשמה.

ואת היסוד הזה שאמר ה'בעל שם טוב' הקדוש, שהמן היה כולו רוחני והיה נטול כל גשמיות, מצינו גם בתורתנו המזהירה של ה'חיתם סופר' (זיע)א בכמה מכתביו הקדושים, ובעיקר ב'תורת משה' (פרשת שלח עמ' ס) שכתב, שהמן לא היה בריה חדשה שנוצרה בעבור ישראל, אלא היות וכל דבר בבריאה כלול מחלק רוחני וגשמי, באותם שנים בהם ירד המן לבני ישראל במדבר, נטל (הקבה) את החלק הרוחני שבמאכלי ארץ ישראל שהיתה מיושבת באותם שנים על ידי שבע אומות מגויי הארצות, ואת אותו חלק רוחני שניטל ממאכלי הארץ, הוריד (הקבה) לבני ישראל בצורת מן, ומאכלי ארץ ישראל באותם שנים היו גשמיים בלבד, ולא היה בהם שום כוח מחיה.

רוחניות המן - ניטלה מפירות ארץ ישראל

ועל פי זה פירש רבינו ה'חיתם סופר' כמה וכמה עניינים בפרשת שליחת המרגלים לרגל את ארץ ישראל. וכך פירש את דיבת הארץ רעה שהוציאו המרגלים על ארץ ישראל, ואמרו שהיא (ארץ אוכלת יושביה) (במדבר יג, לב), ופירש (רש"י) את דבריהם, שסיפרו לבני ישראל שבכל מקום בו עברו בארץ ישראל ראו את אנשי המקום קוברים מתים רבים, והסיקו מכך המרגלים כי טבע הארץ להרוג את יושביה יותר משאר כל הארצות. וביאר ה'חיתם סופר', כי הטעם שאכן מתו אז מתים רבים בארץ ישראל,

שמא רצונו העז של משה להיכנס לארץ ישראל היה מחמת שרצה לאכול מפירותיה, וכך אמרו: (דרש רבי שמלאי, מפני מה נתאוזה משה להיכנס לארץ ישראל, וכי לאכול מפריה הוא צריך?, או לשבוע מטובה הוא צריך?). ומאמרם תמוה מאוד, מדוע באמת שלא יחפוץ משה רבינו לאכול מפירות הארץ, הרי קדושתם רבה ביותר, והם פותחים את לב האוכל להבין את דברי ה', וכמו שכתב (הב"ח (או"ח סי' רח) שקדושת ארץ ישראל משפיעה גם אל הפירות הגדלים בה.

ועל פי חידושו של ה'חתם סופר' יובן מדוע היה פשוט לחכמינו שלא נתאוזה משה לאכול מפירות הארץ, כי בזמן בו התפלל משה שיזכה להיכנס לארץ ישראל, לא היו בפירותיה שום קדושה, ואדרבה, זכה לטעום את קדושת פירותיה במן היורד לישראל מידי יום ביומו במדבר, ועל כן בוודאי לא נצרך להיכנס לארץ הקדושה כדי לאכול מפריה ולשבוע מטובה.

ומדברים אלו צריך כל אחד מישראל ללמוד ולהקפיד הקפדה יתרה, לברך את ברכות הנהנין על כל דבר ממנו הוא הנהנה, כי על ידי הברכה שמברך האדם, הוא זוכה לעורר מאמר אחד מעשרה מאמרות שבראם בהם (קב) ה את העולם כולו, ועל ידי אותו מאמר והחלק רוחני שבמאכל, ניזונת נשמתו האלוקית, כי לא על הלחם הגשמי יחיה האדם, אלא רק על פי מוצא ה' תחיה נשמתו של האדם.

משום שבאותם שנים היו יושבי הארץ אוכלים אוכל גשמי בלבד ללא שום רוחניות, שהרי הכוח הרוחני שבמאכלים שהצמיחה הארץ נלקח אל המן שירד לבני ישראל במדבר, ועל כן מתו מהם אנשים רבים.

ובכך גם פירש ה'חתם סופר' את תשובת שני המרגלים הצדיקים, יהושע בן נון וכלב בן יפונה, לדברי הכזב שאמרו יתר המרגלים, והדברים שאמרו לסתור את דברי עשרת המרגלים האחרים הם: (אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר עליהם וה' אתנו אל תיראם) (במדבר י"ד ט), וזונת דבריהם היתה לומר לבני ישראל, שלא יהיו יראים מהתיאור שתיארו באזניהם המרגלים שיושבי הארץ קוברים את מתייהם, כי מה שהם קוברים את מתייהם הוא משום ש(לחמנו הם), כלומר מאכלם הוא הפסולת של מאכלנו, ששינינו אוכלים ממאכל אחד, הם אוכלים את החלק הגשמי הנקרא (לחם), ואנו אוכלים את חלקו הרוחני שיורד במן.

ועל פי מסילה זו שסלל לנו רבינו ה'חתם סופר' בהבנת השיח בין יהושע וכלב לעשרת המרגלים, יהיה ניתן לפרש גם את הפליאה הגדולה שעסקו בה הרבה מרבתינו המפרשים בפרשת המרגלים, כיצד יתכן שהמרגלים נשלחו לרגל את הארץ כשהם צדיקים וקדושים כפי שהעידה עליהם התורה קודם שליחתם: (פְּלִמְּ אֲנָשִׁים רְאִישֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה), ופירש (רש"י, שבאותה שעה כְּשֵׁרִים הָיוּ, וְהָנָה בְּשׁוֹבֵם מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נִשְׁתַּנָּה טַבַּע צְדֻקוֹתָם וְהִמְרִידוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל עַל הַקֶּבֶה, וּבְדִבְרֵי הָרַעִים שֶׁאָמְרוּ עַל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל סוֹבְבוּ רַעַה גְדוּלָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּגְזַר עֲלֵיהֶם מַחֲמַת שִׁבְכוּ בְכִיָּה שֶׁל חַיִּים שָׁאֲרֻבַּעִים שָׁנָה יִלְכוּ בַּמִּדְבָּר, וְרַק אַחֲרַי שֶׁכָּל שׁוֹמְעֵי דִּבְתֵי הָאָרֶץ יָמוּתוּ, אֲזִי יִכּוּ יִשְׂרָאֵל לְהִיכָנס לְאֶרֶץ, וּדְבַר זֶה קִשָּׁה בְיִתְרָה, כִּיצַד שֶׁהוֹתֵם שֶׁל אַרְבַּעִים יוֹם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִפְכָה אוֹתָם מִצְדִּיקִים לְרַשָּׁעִים, וְהָרִי אוֹיֵרָא דְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא צִרְיָךְ הַלְחַכִּימָם וְלִגְרוֹם לָהֶם הַכְּנַעַה לְדַבֵּר ה'.

אולם נראה להשיב על זה, כי הנה המרגלים בזמן שריגלו את הארץ אכלו ממאכלי ארץ ישראל שהם היו פנויים וריקים מכל רוחניות, וכיון שניזונו מדבר שאין בו כל חלק אלוקי, הושחתו מידותיהם ונהפכו לרשעים, וכך נגרם לעם ישראל חורבן קשה מחמת מעשיהם.

כבידות פירות הארץ - מחמת שניטלה חיותם
 ובזה יובן גם ענין כבידות פירות הארץ שהביאו המרגלים אל המדבר להראותם לבני ישראל, וכמו שמתארת התורה: (ויבאו עד נחל אשכול ויכרתו משם זמורה ואשכול ענבים אחד וישארו במוט בשלים ומן הרמנים ומן התאנים) (במדבר י"ג כג), וכתב רש"י בביאור הפסוק, כי כה כבדים היו הפירות עד ששימונה מרגלים הוצרכו להתאמץ בהרמת אשכול ענבים אחד, ומרגל אחד נשא את הרימון, ומרגל נוסף את התאנה, ודבר זה טעון ביאור מדוע היו הפירות כל כך כבדי משקל.

ועל פי מה שנגלה לנו מרבינו ה'חתם סופר' שפירות הארץ היו חסרי חיות רוחנית באותם שנים יובן הדבר היטב, כי הנה ישנו כלל בדברי חז"ל (שבת צ"ד א) (חי נושא את עצמו), ומשום כך קל הוא להרמה, ואילו את המת קשה יותר להרים, מחמת שאין בו כוח מחייה. ועל פי זה יובן מדוע פירות הארץ היו כבדים, כי מאחר וניטל מהם כוח חיותם הרוחני, שוב לא היו נושאים את עצמם ונעשו כבדים לנשיאה.

עוד נראה על פי חידושו זה שחידש ה'חתם סופר' לבאר את מאמר חז"ל (סוטה י"ד א), שכתבו להסיר את החושש

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת גבריאל בן לודמילה ליברו חיים יהונתן בן לינדה אפרת רפואה הצלחה חזרה בתשובה ברק בן לינדה אפרת שלום בית הצלחה חזרה בתשובה הודיה בת דניאלה שלום בית הצלחה וחזרה בתשובה שלמה אלירן בסט בן ז'נט הצלחה חזרה בתשובה וזיווג שרה בת דליה איילה הצלחה, זיווג חזרה בתשובה שלמה,

כתר קדושה תולדות הזכב לבית משפחת פינטו רבנו משה אהרון פינטו זצוק"ל

לנישואיו של רבי משה אהרון זצוק"ל קדם סיפור נפלא, כאמור, בשעה שאביו הקדוש נפרד ממנו ועבר לקזבלנקה, הורה לו להוסיף פרישות על פרישותו. באותה העת היה רבי משה אהרון כבר באמצע שנות העשרים וחשב להקים את ביתו. כשהעלה בפני אביו את החשש שמא פרישותו תמנע ממנו לקיים שאיפתו, השיב לו אביו תשובה מפתיעה: "אל תדאג, בבא היום בת זוגך תבוא אליך".

רבי חיים גם אמר לבנו את שמה, ורבי משה אהרון שמר אף הדבר, מתוך ציפיה לטוב. בינתיים עברו שנים רבות וההבטחה לא התקיימה. רבי משה אהרון היה שקוע בעבודת הקודש, נתון בהסגר שגור על עצמו, ולא הרבה אחר דברי אביו כלל וכלל. שנים אלה היו קשות לעם ישראל, וכנגדן השתדל רבי משה אהרון להרבות בתפילות בצומות ובסיגופים שונים, כדי לנסות להקל ולו במעט את קושי הגזרות. והנה תקופה קצרה אחר תום המלחמה, הלך לעולמו אחד מתושבי מוגאדור רבי אהרון אלקסלסי שמו, בעודנו צעיר לימים. ביתו היה צר, ואלמנתו וילדיה התקשו לשבת שם במשך שבעת ימי האבלות. שכנים טובים הציעו להם לבקש מרבי משה אהרון לשבת שבעה בביתו, היות והוא מתגורר יחידי, ובביתו כמה חדרים. רבי משה אהרון הסכים ברוחב לב, ובני המשפחה באו לביתו. מן האמת, למשפחת אלקסלסי היה קשר קדום לצדיק רבי חיים אביו של רבי משה אהרון, שכן בהריונה ביקשה האמא את ברכתו ללידה קלה ובריאה, לאחר כמה מקרים קשים. רבי חיים הבטיח לה שתלד בת בריאה ושלמה, ואכן כך היה, אלא שתנאי התנה עימה כי תקרא לבתה בשם מסוים, וביום מן הימים תשיא אותה לבנו הצדיק רבי משה אהרון! האשה הבטיחה, ואת הבטחתה בדבר קריאת השם קיימה, ועניין הנישואין נשכח מלבה לגמרי... מהשם מצעדי גבר כוננו, וכך גם אירע כאן.

ובכן ראינו כבר כיצד משפחת אלקסלסי עצמה הגיעה לתוך ביתו של רבי משה אהרון. ביניהם הייתה גם אותה בת שנולדה בריאה ושלמה לאחר ברכת רבי חיים. באחד מימי שהותם שם, ביקש רבי משה אהרון לפי תומו מאותה בת שתעשה עבורו דבר מה, ולאחר שעשתה רצה להודות לה, ושאל אותה לשמה. "מזל טוב" - השיבה. להפתעתה השיב רבי משה אהרון במילים משונות, ואמר "אכן נודע הדבר". רבי משה אהרון לא התמהמה, מיהר לחדרו, הוציא מהארון קופסת זהב אותה נתנה לו אימו עבור אשתו המיועדת לו, וניגש לחדר בו ישבה האם שבעה. כשנכנס פנה אל האם ואמר: לביתך מזל טוב חיכיתי כל השנים, זכרי את ההבטחה שהבטחת לאבי לתת אותה לי לאישה, כעת הגיע הזמן! האם נזכרה במצוקתה ונזכרה גם בהבטחתה, והתביישה. בכל זאת ניסתה לדבר על ליבו של רבי משה אהרון כי שמא מחמת פער הגילאים אין הדבר ראוי כל כך. רבי משה אהרון סירב לשמוע, ואמר: זו האישה שאבי ייעד לי, הוא עצמו גילה את אזני כי מן השמים קבעו שהיא תהיה בת זוגי, והמעשים שנעשו עד היום הוכיחו כן! מן הצד עמדה הנערה ושמעה את הדין ודברים, ותוך כדי כך פנתה לאמה ואמרה: אני מוכנה ורוצה בכך! וכך תוך תקופה קצרה נשא רבי משה אהרון את הרבנית מרת מזל טוב לאישה ז"ל, יחד בנו את ביתם לתפארת, ומדבריו של הצדיק רבי חיים לא נפל מאומה!

קדושת העלון ודברי
התורה יהיו להצלחת
שיר בן סימון בת אסתר
הי"ו
להצלחת וישועת טל
משה בן פלורה בקרוב
ממש
ולהבדיל לעילוי נשמת
סול בן סימון בת בידה ז"ל
דוד בן סימון בן חנינא ז"ל
רוזט בת אסתר ז"ל

דברי התורה וקדושת העלון יהיו לע"נ
יו"ב אברהמי ז"ל בן כורשיד ויהושע ע"ה
ולהצלחת גלעד ונורית אברהמי ואחיהם הי"ו

שו"ת הרי"ף

שאלות ותשובות מתוך שיעורי כבוד האדמו"ר שליט"א,
אשר נמסרים בכל יום בשיעורים שמגיעים למיליוני צפיות,
מכל קצוות העולם ומספקים תשובה בכל נושא

כבוד הרב רצינו לשאול, אנחנו די הרבה זמן חוזרים בתשובה ומשתדלים ורוצים להתקרב כמה שיותר לדרך התורה, רק בפנימיות שלנו אנחנו תמיד נמשכים לעולם הזה וגם לדרך השם, לא מצליחים לעלות כמו שצריך. תמיד מרגי' שים צעד אחד קדימה ושניים אחורה, היצר הרע שלנו ממש חזק. מה לעשות?

תשובה

אדם אומר אני קרוב להשם וקרוב גם לדרך אחרת וכל הזמן הולך צעד אחורה וצעד קדימה, אז צריך לדעת אנחנו אומרים בראש השנה בסימנים שנהיה לראש ולא לזנב. לרא'ש ראשי תיבות ל'עשות ר'צון א'בינו ש'בשמיים. מה הפירוש שנהיה לראש ולא לזנב, הרי מי שהוא ראש הוא ראש ומי שהוא זנב הוא זנב, אז מה זה שנהיה לראש ולא לזנב?

אלא יש אנשים שמצד אחד הולכים לישיבה לומדים תורה, עושים צדקות, עושים מצוות ומצד שני הם גם הולכים וגונבים, הם מושקרים ועושים דברים רעים, הם גם ראש וגם זנב. וזה מה שאנחנו מתפללים שנהיה לראש ולא לזנב. והאדם צריך לדעת דבר אחד, שאדם שיש לו יצרים לעשות משהו לא טוב, לעשות דברים לא טובים, את היצרים האלה הוא צריך להפוך אותם לדברים טובים. הוא צריך לקחת את היצרים הרעים ולהפוך אותם, להפוך אותם לדברים טובים ולעשות בהם דברים טובים.

וזו המלחמה שלנו, אלו הניסיונות. מה האדם חושב שהעולם יהיה בחינם, מלאכים לא מקבלים שכר זה בחינם הם עושים את רצון השם, השם אומר למלאך לך תעשה והוא הולך ועושה. למלאך אין יצר הרע של כן או לא, אנחנו בני אדם זכינו שיש לנו בחירה. אין דמוקרטיה יותר גדולה בעולם מהקב"ה, הקב"ה נתן לנו דמוקרטיה תעשה טוב או תעשה רע זה פתוח, אבל השם נתן עצה "ובחרת בחיים" (דברים ל, יט).

אז אם יש לך צדיק ניסיונות לעשות רע, סימן שיש לך זכויות לנצח את הרע ולקבל שכר עצום על הטוב שאתה עושה. אז תילחם, אתה נמצא בגלגול לתקן את מה שיש לך יצרים לרע, כמה שתשבור את זה תקבל שכר כפול ומכופל.

שאלה מד - איך לעשות שלום בית עם בעל שלא נותן חום ואהבה ופוגע ברגשות?
כבוד הרב רצינו לשאול מה אני יכולה לעשות עם בעל שמאוד כועס, מאוד קשה לו, לא מדבר איתי ולא נותן לי חום ואהבה ופוגע בי ברגשות, זה עושה הרבה מחלוקת. איך עושים שלום בית עם אדם כזה?
תשובה

יש עצה חשובה ביותר, אנחנו זוכרים כשהיינו בחור בישיבה, היה איזה בחור בישיבה שהיה בחור רע, היה רב עם כולם, צועק לכולם, גברא אלימא. היה איזה משגיח צדיק, גדול, מבוגר, יהודים קדושים של דורות קודמים. ואתו רב אסף את האנשים שהיו בחדר של אותו בחור, הבחורים היו בצער, כל היום רע, כל היום צועק, מגיע לידיים עם אנשים, מפריע לכולם, ממש פגע רע, ממש שור מועד.

אותו משגיח צדיק אמר, תשמעו תתחילו בלב לאהוב אותו אפילו שהוא רע, תגידו בלב אוהבים אותו, תחשבו בלב אוהבים אותו, עד כדי כך הוא היה אומר תשימו לו בארון ממתקים, מי שם הממתק? לא יודעים, הוא היה אוכל. לאט לאט מהטוב שאדם עושה טוב ומקריב טוב, וחושב טוב. אנחנו אומרים לא עברו כמה חודשים ואתו בחור נהיה האישי הכי טוב בעולם. כך מסופר על רבי חיים זוננפלד שבפרעות שהיו הערבים פורעים בירושלים, נכנסו להרוג אותו. ופתאום שנכנסו להרוג אותו והתחילו לרקור את כולם, הוא עמד לפניהם בשולחן עם הגוף שלו. הערבי בא אליו עם הסכין, הוריד את הסכין והלך. שאלו את הרב זוננפלד מה עשית, איזה נס? אמר להם בסה"כ ישבתי והתחלתי לחשוב כמה אני אוהב את אותו ערבי ומרוב שאמרת כמה אני אוהב אותו, לא היה לו כוח לעשות לי כלום.

אז זה ודאי הבעל שלך, ודאי שזה טוב השם ישרה ברכה בבית. תחשבו רק טוב ואהבה ולעשות טוב טוב טוב, ותכניעו אותו בטוב.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ
עמרם גבריאל בן שמחה ז"ל
מרים בת שמחה ז"ל
שמחה בת עישה ז"ל
שמעון בן זוהרה ז"ל

מלווה מלכה

דברי כבוד האדמור: "וילמוד מעט בספר הקדוש 'נועם אלימלך' בפרשה הבאה עלינו לטובה ולברכה"

וידבר כו' צו את בני ישראל.

פרש רש"י 'אין צו אלא זרוז, וביותר צריך לזרוז במקום שיש חסרון כיס'. ונראה לפרד עפ"י הרמז דהנה האדם העובד את השם יתברך ברוך הוא צריך לעבוד בזריזות ובמידות טובות, אבל העובד את השם יתברך בעצלות ובדוחק שלא ברצון, אזי הרי הוא חסר הגוף, שאין לו גוף שהוא כמו כיס ונרתק להנשמה, וזה שרמז רש"י 'ביותר צריך לזרוז במקום שיש חסרון כיס' דהיינו שעובד בעצלות כנ"ל

דברי כבוד האדמו"ר -

לאחר ההבדלה ילמד תנא דבי אליהו

אליהו רבה פרק ו'

משכני אחריו נרוצה הביאני המלך חדריו וגו' זו היא כנסת ישראל שנמשכה אחר הקב"ה שנאמר (ירמיה לא ב) "מרחוק ה' נראה לי ואהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד" אהבה רבה אהבתיך לא נאמר אלא אהבת עולם אהבתיך שמא תאמר אהבת הקב"ה שלוש שנים או אהבת עשר שנים או אהבת מאה שנים לכך נאמר אהבת עולם אהבתיך לכך נאמר משכני אחריו נרוצה, הביאני המלך חדריו משל למלך שהיה יושב על כסאו והיו עבדיו עומדין לפניו ונתן עיניו במי שהיה אוהבו תפסו בידו והכניסו בחדרי חדרים שלו (כך הקב"ה הביא את ישראל לחדרי חדרים) מה שלא הביא לכל אומה ולשון לכך נאמר הביאני המלך חדריו.

"מפי עוללים ויונקים יסדת עוז" (ח,ג).

והנה דברי דוד המלך שעוזו של עם ישראל ונצחונו בכל מלחמה או בכל מערכה, הוא מכח תינו קות של בית רבן. וכמו שמצאנו אצל בלעם בן בעור, באו לשאול אותו האם אפשר לקום על עם ישראל, אמר להם לכו לבדוק בבתי מדרש אם תמצאו שם תינוקות שלומדים, אין אתם יכולים. וידע האדם, כאשר עומד בזמנים קשים וניסיונות חמורים ושואל את עצמו הרי אני עושה כל שביכולתי ומדוע הצרות והבעיות, יהרהר ויפשפש האם מחזיק תינוקות של בית רבן, משום ששמירה של תינוקות של בית רבן מהכוחות החזקים ביותר וההגנה הגדולה ביותר בשעות הדחק והצער, כאשר המקטרג אינו מבדיל בין טוב לרע.

קדושת העלון ודברי התורה יהיו

לעילוי נשמת

צמח בן תמוז ז"ל

אסי שאול בן עליזה ז"ל

סיפורי צדיקים סיפורי הבעל שם טוב

המשך הלכות ומנהגים לחג הפסח
כמנהג כ"ק האדמו"ר
רבי יאשיהו פינטו שליט"א

מב- ודעת רבנו הגר"א לברוק קודם תפילת ערבית, כיון שתחילת זמנה לפני ערבית.

מג- כיון שזמן בדיקת חמץ מיד בתחילת הלילה, אסור מחצי שעה קודם צאת הכוכבים לעסוק במלאכה או לאכול סעודה. ולכן לא ילמד (שאסור בכל מה שאסור קודם תפילת מנחה וערבית) ולא יסתפר שערות ראשו ולא יכנס למרחץ או לבורסקי ולא ישב לדין ושאר דברים שעלול ליטרד בהם ולשכוח מלבדוק. ובעת הצורך, יש להתיר למכור החמץ לרב דרך הילוכו לביתו, קודם הבדיקה.

מד- ואם התחיל באחד מהדברים הללו, יש מחלוקת המחבר והרמ"א, (סעיף ב') האם צריך להפסיק כשהגיע זמנה. וקיבלנו על עצמנו להחמיר וצריך להפסיק כשיגיע זמנה, אפילו התחיל בהיתר קודם חצי שעה לצאת הכוכבים. (כמו שכתב הרמ"א שם, וכן נראה לי עיקר. וכן דעת הלבוש ס"ב ב"ח, פרי חדש, אליה רבה סקט, חק יעקב סקח, שוע הרב סו וקוא סקא, וכן חיי אדם ועוד אחרונים וכן בכף החיים סק' כג' וכן המשנה ברורה סק' יב')

יהודי אחד הגיע אל הבעל שם טוב ממרר בכבי. "הרב חייב לעשות נס ולהציל את הבן שלי!" הבן של היהודי היה חולה קשה, ושום רופא לא הצליח להביא לרפואתו. הבעל שם טוב ראה ברוח קודשו כי מדובר במקרה קשה במיוחד.

שערי שמים היו נעולים לתפילתו. הבעל שם טוב הבין שעליו לפעול בתחבולות. קרא מהר לעוזרו וביקש שיביא לו מניין של עשרה יהודים גנבים.

"גנבים?" תמה העוזר. הבעל שם טוב הנהן בראשו והאיץ בו לבל יתמהה ולו רגע קט.

חיפש בעיירה אנה ואנה, מצא את מוישי הגנב, ושכנע גם את דוויד שגם טמן ידו מפעם לפעם, ובקושי רב הצליח לכנס לאחור מאמץ רב ושכנועים מנין של עשרה גנבים. לאחר שיחה של הבעל שם טוב עמדו הגנבים לתפילה מעומק הלב, והנה קרה נס בלתי ייאמן והילד החל להביא ריא, ותוך זמן קצר עמד על רגליו. כולם נדהמו מהנס.

הסתכלו החסידים זה בזה ותמהו מה פתאום ביקש הרב הקדוש עשרה גנבים ולא יהודים צדיקים או לפחות יהודים פשוטים וכשרים.

לבסוף חסיד אחד אזר אומץ ושאל את הבעל שם טוב. הסביר הבעל שם טוב הקדוש: הילד היה במצב כה חמור ששערי השמים היו נעולים בסוגר ובריה ותפילות לא הועילו. וחשבתי לעצמי שרק גנבים המומחים ב'פריצה' יהיו מסוגלים לפרוץ את שערי השמים

הבעל שם טוב ריפא בנוסף לילד החולה גם את נשמותיהם האובדות של הגנבים. שהרי לכל בן אדם יש כוחות שניתנו לו משמים, ויכולת לבחור מה לעשות אתם. והבעל שם טוב בגדולתו הפגיש אותם עם כוחות אלו ועורר בהם זיכרון וגעגוע לאלוקות.

אחת לא מנסות ולא מודעות שישוק. זאת שיחיה ששוכחת
כאשר בני ישראל של יצחק של אבי יצחקים הוא יצחק
אשר בשולח הוא והעלמו למשקו וצארו של יצחק
"אשר יצחק" בראות כבוד המרמזי בשוקי הארץ
שום למנוח לכל תכונתו כי לא שאל יצחק יצחקים
אשר יצחקים רבבות ברוח
בכל ארץ יש מוצאים אבותים הכוללים את כל מה
ששוכחת צדיקה ברוח. תעוררו לנו שנים החן הרוח לא
תהיה משוכחת שלא יהיה לה מה לאכזר.
שלות ארצו למשוכחת הוא ששוק.
הכולל את המצוינים העדרישית לנו
1. שוק. 2. שוק. 3. שוק. 4. שוק. 5. שוק. 6. שוק. 7. שוק. 8. שוק.
9. שוק. 10. שוק. 11. שוק. 12. שוק. 13. שוק. 14. שוק. 15. שוק.
השוק. 16. שוק. 17. שוק. 18. שוק. 19. שוק. 20. שוק.
21. שוק. 22. שוק. 23. שוק. 24. שוק. 25. שוק. 26. שוק.
27. שוק. 28. שוק. 29. שוק. 30. שוק. 31. שוק. 32. שוק.
33. שוק. 34. שוק. 35. שוק. 36. שוק. 37. שוק. 38. שוק.
39. שוק. 40. שוק. 41. שוק. 42. שוק. 43. שוק. 44. שוק.
45. שוק. 46. שוק. 47. שוק. 48. שוק. 49. שוק. 50. שוק.
51. שוק. 52. שוק. 53. שוק. 54. שוק. 55. שוק. 56. שוק.
57. שוק. 58. שוק. 59. שוק. 60. שוק. 61. שוק. 62. שוק.
63. שוק. 64. שוק. 65. שוק. 66. שוק. 67. שוק. 68. שוק.
69. שוק. 70. שוק. 71. שוק. 72. שוק. 73. שוק. 74. שוק.
75. שוק. 76. שוק. 77. שוק. 78. שוק. 79. שוק. 80. שוק.
81. שוק. 82. שוק. 83. שוק. 84. שוק. 85. שוק. 86. שוק.
87. שוק. 88. שוק. 89. שוק. 90. שוק. 91. שוק. 92. שוק.
93. שוק. 94. שוק. 95. שוק. 96. שוק. 97. שוק. 98. שוק.
99. שוק. 100. שוק. 101. שוק. 102. שוק. 103. שוק.
104. שוק. 105. שוק. 106. שוק. 107. שוק. 108. שוק.
109. שוק. 110. שוק. 111. שוק. 112. שוק. 113. שוק.
114. שוק. 115. שוק. 116. שוק. 117. שוק. 118. שוק.
119. שוק. 120. שוק. 121. שוק. 122. שוק. 123. שוק.
124. שוק. 125. שוק. 126. שוק. 127. שוק. 128. שוק.
129. שוק. 130. שוק. 131. שוק. 132. שוק. 133. שוק.
134. שוק. 135. שוק. 136. שוק. 137. שוק. 138. שוק.
139. שוק. 140. שוק. 141. שוק. 142. שוק. 143. שוק.
144. שוק. 145. שוק. 146. שוק. 147. שוק. 148. שוק.
149. שוק. 150. שוק. 151. שוק. 152. שוק. 153. שוק.
154. שוק. 155. שוק. 156. שוק. 157. שוק. 158. שוק.
159. שוק. 160. שוק. 161. שוק. 162. שוק. 163. שוק.
164. שוק. 165. שוק. 166. שוק. 167. שוק. 168. שוק.
169. שוק. 170. שוק. 171. שוק. 172. שוק. 173. שוק.
174. שוק. 175. שוק. 176. שוק. 177. שוק. 178. שוק.
179. שוק. 180. שוק. 181. שוק. 182. שוק. 183. שוק.
184. שוק. 185. שוק. 186. שוק. 187. שוק. 188. שוק.
189. שוק. 190. שוק. 191. שוק. 192. שוק. 193. שוק.
194. שוק. 195. שוק. 196. שוק. 197. שוק. 198. שוק.
199. שוק. 200. שוק. 201. שוק. 202. שוק. 203. שוק.
204. שוק. 205. שוק. 206. שוק. 207. שוק. 208. שוק.
209. שוק. 210. שוק. 211. שוק. 212. שוק. 213. שוק.
214. שוק. 215. שוק. 216. שוק. 217. שוק. 218. שוק.
219. שוק. 220. שוק. 221. שוק. 222. שוק. 223. שוק.
224. שוק. 225. שוק. 226. שוק. 227. שוק. 228. שוק.
229. שוק. 230. שוק. 231. שוק. 232. שוק. 233. שוק.
234. שוק. 235. שוק. 236. שוק. 237. שוק. 238. שוק.
239. שוק. 240. שוק. 241. שוק. 242. שוק. 243. שוק.
244. שוק. 245. שוק. 246. שוק. 247. שוק. 248. שוק.
249. שוק. 250. שוק. 251. שוק. 252. שוק. 253. שוק.
254. שוק. 255. שוק. 256. שוק. 257. שוק. 258. שוק.
259. שוק. 260. שוק. 261. שוק. 262. שוק. 263. שוק.
264. שוק. 265. שוק. 266. שוק. 267. שוק. 268. שוק.
269. שוק. 270. שוק. 271. שוק. 272. שוק. 273. שוק.
274. שוק. 275. שוק. 276. שוק. 277. שוק. 278. שוק.
279. שוק. 280. שוק. 281. שוק. 282. שוק. 283. שוק.
284. שוק. 285. שוק. 286. שוק. 287. שוק. 288. שוק.
289. שוק. 290. שוק. 291. שוק. 292. שוק. 293. שוק.
294. שוק. 295. שוק. 296. שוק. 297. שוק. 298. שוק.
299. שוק. 300. שוק. 301. שוק. 302. שוק. 303. שוק.
304. שוק. 305. שוק. 306. שוק. 307. שוק. 308. שוק.
309. שוק. 310. שוק. 311. שוק. 312. שוק. 313. שוק.
314. שוק. 315. שוק. 316. שוק. 317. שוק. 318. שוק.
319. שוק. 320. שוק. 321. שוק. 322. שוק. 323. שוק.
324. שוק. 325. שוק. 326. שוק. 327. שוק. 328. שוק.
329. שוק. 330. שוק. 331. שוק. 332. שוק. 333. שוק.
334. שוק. 335. שוק. 336. שוק. 337. שוק. 338. שוק.
339. שוק. 340. שוק. 341. שוק. 342. שוק. 343. שוק.
344. שוק. 345. שוק. 346. שוק. 347. שוק. 348. שוק.
349. שוק. 350. שוק. 351. שוק. 352. שוק. 353. שוק.
354. שוק. 355. שוק. 356. שוק. 357. שוק. 358. שוק.
359. שוק. 360. שוק. 361. שוק. 362. שוק. 363. שוק.
364. שוק. 365. שוק. 366. שוק. 367. שוק. 368. שוק.
369. שוק. 370. שוק. 371. שוק. 372. שוק. 373. שוק.
374. שוק. 375. שוק. 376. שוק. 377. שוק. 378. שוק.
379. שוק. 380. שוק. 381. שוק. 382. שוק. 383. שוק.
384. שוק. 385. שוק. 386. שוק. 387. שוק. 388. שוק.
389. שוק. 390. שוק. 391. שוק. 392. שוק. 393. שוק.
394. שוק. 395. שוק. 396. שוק. 397. שוק. 398. שוק.
399. שוק. 400. שוק. 401. שוק. 402. שוק. 403. שוק.
404. שוק. 405. שוק. 406. שוק. 407. שוק. 408. שוק.
409. שוק. 410. שוק. 411. שוק. 412. שוק. 413. שוק.
414. שוק. 415. שוק. 416. שוק. 417. שוק. 418. שוק.
419. שוק. 420. שוק. 421. שוק. 422. שוק. 423. שוק.
424. שוק. 425. שוק. 426. שוק. 427. שוק. 428. שוק.
429. שוק. 430. שוק. 431. שוק. 432. שוק. 433. שוק.
434. שוק. 435. שוק. 436. שוק. 437. שוק. 438. שוק.
439. שוק. 440. שוק. 441. שוק. 442. שוק. 443. שוק.
444. שוק. 445. שוק. 446. שוק. 447. שוק. 448. שוק.
449. שוק. 450. שוק. 451. שוק. 452. שוק. 453. שוק.
454. שוק. 455. שוק. 456. שוק. 457. שוק. 458. שוק.
459. שוק. 460. שוק. 461. שוק. 462. שוק. 463. שוק.
464. שוק. 465. שוק. 466. שוק. 467. שוק. 468. שוק.
469. שוק. 470. שוק. 471. שוק. 472. שוק. 473. שוק.
474. שוק. 475. שוק. 476. שוק. 477. שוק. 478. שוק.
479. שוק. 480. שוק. 481. שוק. 482. שוק. 483. שוק.
484. שוק. 485. שוק. 486. שוק. 487. שוק. 488. שוק.
489. שוק. 490. שוק. 491. שוק. 492. שוק. 493. שוק.
494. שוק. 495. שוק. 496. שוק. 497. שוק. 498. שוק.
499. שוק. 500. שוק. 501. שוק. 502. שוק. 503. שוק.
504. שוק. 505. שוק. 506. שוק. 507. שוק. 508. שוק.
509. שוק. 510. שוק. 511. שוק. 512. שוק. 513. שוק.
514. שוק. 515. שוק. 516. שוק. 517. שוק. 518. שוק.
519. שוק. 520. שוק. 521. שוק. 522. שוק. 523. שוק.
524. שוק. 525. שוק. 526. שוק. 527. שוק. 528. שוק.
529. שוק. 530. שוק. 531. שוק. 532. שוק. 533. שוק.
534. שוק. 535. שוק. 536. שוק. 537. שוק. 538. שוק.
539. שוק. 540. שוק. 541. שוק. 542. שוק. 543. שוק.
544. שוק. 545. שוק. 546. שוק. 547. שוק. 548. שוק.
549. שוק. 550. שוק. 551. שוק. 552. שוק. 553. שוק.
554. שוק. 555. שוק. 556. שוק. 557. שוק. 558. שוק.
559. שוק. 560. שוק. 561. שוק. 562. שוק. 563. שוק.
564. שוק. 565. שוק. 566. שוק. 567. שוק. 568. שוק.
569. שוק. 570. שוק. 571. שוק. 572. שוק. 573. שוק.
574. שוק. 575. שוק. 576. שוק. 577. שוק. 578. שוק.
579. שוק. 580. שוק. 581. שוק. 582. שוק. 583. שוק.
584. שוק. 585. שוק. 586. שוק. 587. שוק. 588. שוק.
589. שוק. 590. שוק. 591. שוק. 592. שוק. 593. שוק.
594. שוק. 595. שוק. 596. שוק. 597. שוק. 598. שוק.
599. שוק. 600. שוק. 601. שוק. 602. שוק. 603. שוק.
604. שוק. 605. שוק. 606. שוק. 607. שוק. 608. שוק.
609. שוק. 610. שוק. 611. שוק. 612. שוק. 613. שוק.
614. שוק. 615. שוק. 616. שוק. 617. שוק. 618. שוק.
619. שוק. 620. שוק. 621. שוק. 622. שוק. 623. שוק.
624. שוק. 625. שוק. 626. שוק. 627. שוק. 628. שוק.
629. שוק. 630. שוק. 631. שוק. 632. שוק. 633. שוק.
634. שוק. 635. שוק. 636. שוק. 637. שוק. 638. שוק.
639. שוק. 640. שוק. 641. שוק. 642. שוק. 643. שוק.
644. שוק. 645. שוק. 646. שוק. 647. שוק. 648. שוק.
649. שוק. 650. שוק. 651. שוק. 652. שוק. 653. שוק.
654. שוק. 655. שוק. 656. שוק. 657. שוק. 658. שוק.
659. שוק. 660. שוק. 661. שוק. 662. שוק. 663. שוק.
664. שוק. 665. שוק. 666. שוק. 667. שוק. 668. שוק.
669. שוק. 670. שוק. 671. שוק. 672. שוק. 673. שוק.
674. שוק. 675. שוק. 676. שוק. 677. שוק. 678. שוק.
679. שוק. 680. שוק. 681. שוק. 682. שוק. 683. שוק.
684. שוק. 685. שוק. 686. שוק. 687. שוק. 688. שוק.
689. שוק. 690. שוק. 691. שוק. 692. שוק. 693. שוק.
694. שוק. 695. שוק. 696. שוק. 697. שוק. 698. שוק.
699. שוק. 700. שוק. 701. שוק. 702. שוק. 703. שוק.
704. שוק. 705. שוק. 706. שוק. 707. שוק. 708. שוק.
709. שוק. 710. שוק. 711. שוק. 712. שוק. 713. שוק.
714. שוק. 715. שוק. 716. שוק. 717. שוק. 718. שוק.
719. שוק. 720. שוק. 721. שוק. 722. שוק. 723. שוק.
724. שוק. 725. שוק. 726. שוק. 727. שוק. 728. שוק.
729. שוק. 730. שוק. 731. שוק. 732. שוק. 733. שוק.
734. שוק. 735. שוק. 736. שוק. 737. שוק. 738. שוק.
739. שוק. 740. שוק. 741. שוק. 742. שוק. 743. שוק.
744. שוק. 745. שוק. 746. שוק. 747. שוק. 748. שוק.
749. שוק. 750. שוק. 751. שוק. 752. שוק. 753. שוק.
754. שוק. 755. שוק. 756. שוק. 757. שוק. 758. שוק.
759. שוק. 760. שוק. 761. שוק. 762. שוק. 763. שוק.
764. שוק. 765. שוק. 766. שוק. 767. שוק. 768. שוק.
769. שוק. 770. שוק. 771. שוק. 772. שוק. 773. שוק.
774. שוק. 775. שוק. 776. שוק. 777. שוק. 778. שוק.
779. שוק. 780. שוק. 781. שוק. 782. שוק. 783. שוק.
784. שוק. 785. שוק. 786. שוק. 787. שוק. 788. שוק.
789. שוק. 790. שוק. 791. שוק. 792. שוק. 793. שוק.
794. שוק. 795. שוק. 796. שוק. 797. שוק. 798. שוק.
799. שוק. 800. שוק. 801. שוק. 802. שוק. 803. שוק.
804. שוק. 805. שוק. 806. שוק. 807. שוק. 808. שוק.
809. שוק. 810. שוק. 811. שוק. 812. שוק. 813. שוק.
814. שוק. 815. שוק. 816. שוק. 817. שוק. 818. שוק.
819. שוק. 820. שוק. 821. שוק. 822. שוק. 823. שוק.
824. שוק. 825. שוק. 826. שוק. 827. שוק. 828. שוק.
829. שוק. 830. שוק. 831. שוק. 832. שוק. 833. שוק.
834. שוק. 835. שוק. 836. שוק. 837. שוק. 838. שוק.
839. שוק. 840. שוק. 841. שוק. 842. שוק. 843. שוק.
844. שוק. 845. שוק. 846. שוק. 847. שוק. 848. שוק.
849. שוק. 850. שוק. 851. שוק. 852. שוק. 853. שוק.
854. שוק. 855. שוק. 856. שוק. 857. שוק. 858. שוק.
859. שוק. 860. שוק. 861. שוק. 862. שוק. 863. שוק.
864. שוק. 865. שוק. 866. שוק. 867. שוק. 868. שוק.
869. שוק. 870. שוק. 871. שוק. 872. שוק. 873. שוק.
874. שוק. 875. שוק. 876. שוק. 877. שוק. 878. שוק.
879. שוק. 880. שוק. 881. שוק. 882. שוק. 883. שוק.
884. שוק. 885. שוק. 886. שוק. 887. שוק. 888. שוק.
889. שוק. 890. שוק. 891. שוק. 892. שוק. 893. שוק.
894. שוק. 895. שוק. 896. שוק. 897. שוק. 898. שוק.
899. שוק. 900. שוק. 901. שוק. 902. שוק. 903. שוק.
904. שוק. 905. שוק. 906. שוק. 907. שוק. 908. שוק.
909. שוק. 910. שוק. 911. שוק. 912. שוק. 913. שוק.
914. שוק. 915. שוק. 916. שוק. 917. שוק. 918. שוק.
919. שוק. 920. שוק. 921. שוק. 922. שוק. 923. שוק.
924. שוק. 925. שוק. 926. שוק. 927. שוק. 928. שוק.
929. שוק. 930. שוק. 931. שוק. 932. שוק. 933. שוק.
934. שוק. 935. שוק. 936. שוק. 937. שוק. 938. שוק.
939. שוק. 940. שוק. 941. שוק. 942. שוק. 943. שוק.
944. שוק. 945. שוק. 946. שוק. 947. שוק. 948. שוק.
949. שוק. 950. שוק. 951. שוק. 952. שוק. 953. שוק.
954. שוק. 955. שוק. 956. שוק. 957. שוק. 958. שוק.
959. שוק. 960. שוק. 961. שוק. 962. שוק. 963. שוק.
964. שוק. 965. שוק. 966. שוק. 967. שוק. 968. שוק.
969. שוק. 970. שוק. 971. שוק. 972. שוק. 973. שוק.
974. שוק. 975. שוק. 976. שוק. 977. שוק. 978. שוק.
979. שוק. 980. שוק. 981. שוק. 982. שוק. 983. שוק.
984. שוק. 985. שוק. 986. שוק. 987. שוק. 988. שוק.
989. שוק. 990. שוק. 991. שוק. 992. שוק. 993. שוק.
994. שוק. 995. שוק. 996. שוק. 997. שוק. 998. שוק.
999. שוק. 1000. שוק. 1001. שוק. 1002. שוק. 1003. שוק.
1004. שוק. 1005. שוק. 1006. שוק. 1007. שוק. 1008. שוק.
1009. שוק. 1010. שוק. 1011. שוק. 1012. שוק. 1013. שוק.
1014. שוק. 1015. שוק. 1016. שוק. 1017. שוק. 1018. שוק.
1019. שוק. 1020. שוק. 1021. שוק. 1022. שוק. 1023. שוק.
1024. שוק. 1025. שוק. 1026. שוק. 1027. שוק. 1028. שוק.
1029. שוק. 1030. שוק. 1031. שוק. 1032. שוק. 1033. שוק.
1034. שוק. 1035. שוק. 1036. שוק. 1037. שוק. 1038. שוק.
1039. שוק. 1040. שוק. 1041. שוק. 1042. שוק. 1043. שוק.
1044. שוק. 1045. שוק. 1046. שוק. 1047. שוק. 1048. שוק.
1049. שוק. 1050. שוק. 1051. שוק. 1052. שוק. 1053. שוק.
1054. שוק. 1055. שוק. 1056. שוק. 1057. שוק. 1058. שוק.
1059. שוק. 1060. שוק. 1061. שוק. 1062. שוק. 1063. שוק.
1064. שוק. 1065. שוק. 1066. שוק. 1067. שוק. 1068. שוק.
1069. שוק. 1070. שוק. 1071. שוק. 1072. שוק. 1073. שוק.
1074. שוק. 1075. שוק. 1076. שוק. 1077. שוק. 1078. שוק.
1079. שוק. 1080. שוק. 1081. שוק. 1082. שוק. 1083. שוק.
1084. שוק. 1085. שוק. 1086. שוק. 1087. שוק. 1088. שוק.
1089. שוק. 1090. שוק. 1091. שוק. 1092. שוק. 1093. שוק.
1094. שוק. 1095. שוק. 1096. שוק. 1097. שוק. 1098. שוק.
1099. שוק. 1100. שוק. 1101. שוק. 1102. שוק. 1103. שוק.
1104. שוק. 1105. שוק. 1106. שוק. 1107. שוק. 1108. שוק.
1109. שוק. 1110. שוק. 1111. שוק. 1112. שוק. 1113. שוק.
1114. שוק. 1115. שוק. 1116. שוק. 1117. שוק. 1118. שוק.
1119. שוק. 1120. שוק. 1121. שוק. 1122. שוק. 1123. שוק.
1124. שוק. 1125. שוק. 1126. שוק. 1127. שוק. 1128. שוק.
1129. שוק. 1130. שוק. 1131. שוק. 1132. שוק. 1133. שוק.
1134. שוק. 1135. שוק. 1136. שוק. 1137. שוק. 1138. שוק.
1139. שוק. 1140. שוק. 1141. שוק. 1142. שוק. 1143. שוק.
1144. שוק. 1145. שוק. 1146. שוק. 1147. שוק. 1148. שוק.
1149. שוק. 1150. שוק. 1151. שוק. 1152. שוק. 1153. שוק.
1154. שוק. 1155. שוק. 1156. שוק. 1157. שוק. 1158. שוק.
1159. שוק. 1160. שוק. 1161. שוק. 1162. שוק. 1163. שוק.
1164. שוק. 1165. שוק. 1166. שוק. 1167. שוק. 1168. שוק.
1169. שוק. 1170. שוק. 1171. שוק. 1172. שוק. 1173. שוק.
1174. שוק. 1175. שוק. 1176. שוק. 1177. שוק. 1178. שוק.
1179. שוק. 1180. שוק. 1181. שוק. 1182. שוק. 1183. שוק.
1184. שוק. 1185. שוק. 1186. שוק. 1187. שוק. 1188. שוק.
1189. שוק. 1190. שוק. 1191. שוק. 1192. שוק. 1193. שוק.
1194. שוק. 1195. שוק. 1196. שוק. 1197. שוק. 1198. שוק.
1199. שוק. 1200. שוק. 1201. שוק. 1202. שוק. 1203. שוק.
1204. שוק. 1205. שוק. 1206. שוק. 1207. שוק. 1208. שוק.
1209. שוק. 1210. שוק. 1211. שוק. 1212. שוק. 1213. שוק.
1214. שוק. 1215. שוק. 1216. שוק. 1217. שוק. 1218. שוק.
1219. שוק. 1220. שוק. 1221. שוק. 1222. שוק. 1223. שוק.
1224. שוק. 1225. שוק. 1226. שוק. 1227. שוק. 1228. שוק.
1229. שוק. 1230. שוק. 1231. שוק. 1232. שוק. 1233. שוק.
1234. שוק. 1235. שוק. 1236. שוק. 1237. שוק. 1238. שוק.
1239. שוק. 1240. שוק. 1241. שוק. 1242. שוק. 1243. שוק.
1244. שוק. 1245. שוק. 1246. שוק. 1247. שוק. 1248. שוק.
1249. שוק. 1250. שוק. 1251. שוק. 1252. שוק. 1253. שוק.
1254. שוק. 1255. שוק. 1256. שוק. 1257. שוק. 1258. שוק.
1259. שוק. 1260. שוק. 1261. שוק. 1262. שוק. 1263. שוק.
1264. שוק. 1265. שוק. 1266. שוק. 1267. שוק. 1268. שוק.
1269. שוק. 1270. שוק. 1271. שוק. 1272. שוק. 1273. שוק.

זה בידיים שלכם

מידי שבוע בשבוע, אנחנו בגמ"ח אור החיים דואגים לעשרות משפחות באשדוד לחלוקת סלי מזון בכדי לחיות את נפשם ולהעניק מעט שמחה. אנו מזמינים אתכם להצטרף אלינו ולקחת חלק במצווה בכדי שנוכל להמשיך את מפעל החסד. אין מעלה גדולה מגמילות חסדים.

לקראת חג הפסח אנו נערכים כבכל שנה לקיים את מצוות קמחא דפסחא ברוב פאר והדר. אנחנו צריכים אתכם איתנו! איש כנדבת ליבו, בתרומה לגמ"ח או בעזרה באריוזות ובחלוקה, נשמח לכל עזרה מהציבור - בשביל המשפחות.

לתרומות, עזרה ופרטים נוספים ניתן לפנות אלינו
 לידון סוויסה 052-3882008 גל כהן 050-5333108

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת ברק בן שימול בן אפרת לינדה הודיה בן שימול בת דניאלה להצלחה ושלוש בית וברכה למשפחת בן שימול

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת שושנה אפרת בת סעידה הי"ו

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לעילוי נשמת אברהם אלברט בן זוהרה פימה ז"ל

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת נתנאל וחנה גבאי ובני משפחתם הי"ו

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת אופיר ומירב אביטן הי"ו

קדושת העלון ודברי התורה יהיו להצלחת אורן אוסדון בן שמחה הי"ו

SHLOMI X. BENDAMIN